

е вече работа на политиката и на дипломацията, но че той се надѣе, какво тѣ ще измислятъ и ще направятъ каквото трѣба за подобрене участьта на нашия народъ.

Тѣй се свърши приемътъ ни въ лондонския градски съвѣтъ.

* *
*

Вечерята сѣщия день ние бѣхме на госте у горѣпоменатия г. Мериманъ, който бѣ поканилъ въ тоя случай много негови приятели и единомисленици, всички отъ либералната Гладстонова партия, и всички готови да ни услужатъ за успѣха на българското дѣло. Г-нъ Мериманъ стоеше, по дѣятелностъ, прѣвъ между тѣхъ съ готовностъ всѣкога да иде да тропне навсѣкждѣ, да ни заведе навсѣкждѣ, дѣто мислѣше, че може да има и най-малката полза за това дѣло. Той бѣше прѣвъ, който самъ или чрѣзъ своя младъ синъ Артуръ или и чрѣзъ други свои близки приятели припикаше, когато бѣ нужда, до разнитѣ редакции на лондонския печатъ било за даване свѣдѣния, било за обяснения по нашето прѣбиване въ Лондонъ и по нашата мисия изобщо. На това му помагаше и неговата съпруга, жена просвѣтена и съ черти на рѣшителностъ.

ІХ.

У г. Janson въ Ритшмондъ.

На 25 септемврия (7 октомврия), сѣбота, насъ дойде да ни посѣти единъ англичанинъ търговецъ, на име Janson, прѣпоръченъ отъ единъ нашъ добъръ познайникъ. Той дошълъ, ни казваше, както отъ своя страна, така и отъ страна на жена си, да ни земе още сѣщия день и да ни заведе у дома си въ лондонската околностъ Richmond, за да прѣкараме тамъ заедно света недѣля,